

BÁBA, K.:

CLAUSILIA CRUCIATA STUDER 1820 A BÜKKBEN - CLAUSILIA CRUCIATA
STUDER 1820 IM BÜKK-GEBIRGE /UNGARN/

ABSTRACT: Author gives report on three new Hungarian localities of the boreo-alpine species Clausilia cruciata STUDER 1820 in the Bükk Mountains.

A tipikusan széttagolt európai elterjedésű boreo-alpi fajt /ANT, 1965; BÁBA, 1982/ SOÓS /1959/ három helyről említette: Lillafüredről, Bánkutról a Bükkben és a Kékesről a Mátrában. Mindhárom lelőhelyen az utóbbi harminc évben megnövekedett a turistaforgalom, és intenzív erdőgazdálkodási tevékenység is folyt. Az elmúlt évtizedekben valószínűleg ezért nem erősítették meg előfordulásukat.

Az elmúlt évek akadémiai támogatású Bükk-kutatási munkái /BÁBA K., NÉMETH L./ és SZEKERES M. gyűjtőtevékenysége révén néhány bükki lelőhelyről előkerült a DU 52 és DU 62 négyzetekben. Ezek új adatok a KISS és PINTÉR /1985/ által jelzett lelőhelyekkel szemben. E lelőhelyek a következők: Bükk, Nagymező, az országos kék ut mentén, 1969. augusztus 9. /1 egyed/, Bükk, Óserdő, 1967. június 26. /1 egyed/. SZEKERES MIKLÓSnak adatai közzéadásra való átengedéséért e helyen mondok köszönetet. A Nagymezőt övező ÉNY-i kitettségű Aconito-Fagetum, 1984. július 17. /21 élő, 21 holt egyed/. Bükk, Tar-kő, NY-i oldal a csucs közelében /Aconito-Fagetum/. Az előkerült 25 élő egyed avarból illetve fatuskóból származik. Csunya-völgy K-i oldal, Tilio-Fraxinetum, kövek között, 1981. július 17. /2 élő, 1 holt egyed/. A lelőhelyek 775-875 méter közti tengerszint feletti magasságban, azaz montán fokozatban vannak /SUARA magasságmeghatározása alapján/.

A lelőhelyek két növénytársulásban vannak. Az erdőtársulások hűvös, párás körülményeket biztosítanak a kontinentális kli-

maigényü /LOZEK, 1964/ faj számára. A lelőhelyek a Bükk szigoruan védett helyei közé tartoznak, így a faj fennmaradására van remény.

ZUSAMMENFASSUNG

Im Bükk-Gebirge kamen lebende Clausilia cruciata-Exemplare von vier Fundorten zum Vorschein. Die Pflanzenassoziation der vier Fundorte /Őserdő, Nagymező, Tar-kő und Csunya-völgy/ war Aconito-Fagetum SOÓ 1960, Tilio-Fraxinetum ZÓLYOMI 1955. Die Fundorte befanden sich zwischen 775 und 875 m in der montanen Stufe an NW-N-exponierten Stellen. In allen vier Lokalitäten war die Individuenzahl niedrig, nur 1-25 Exemplare wurden gefunden.

IRODALOM

ANT, H. /1965/: Der boreo-alpine Verbreitungstypus bei europäischen Landgastropoden. Zool. Anzeiger, 28: 326-335. - BÁBA, K. /1982/: Eine neue zoogeographische Gruppierung der ungarischen Landmollusken und die Werung des Faunabildes. Malacologia, 22: 441-454. - KISS, É. és PINTÉR, L. /1985/: A magyarországi recens Clausiliidák revíziója /Gastropoda/. Soosiana, 13: 93-144. - LOZEK, V. /1964/: Quartärmollusken der Tschechoslowakei. Rozpr. Ustr. ust. geol., 31, Praha; 1-374. - SOÓS, L. /1959/: Csigák II. Gastropoda II. In: SZÉKESSY, V., Fauna Hung., 19 /3/: 1-158.

DR. BÁBA KÁROLY

Szeged
Vár utca 6.
H-6720